

Tidsskriftet
DEN NORSKE LEGEFORENING

Fordypning og formidling

MITT FAGFELT

Trond Trøttestad Serkland er lege i spesialisering i klinisk farmakologi ved Haukeland universitetssykehus.

Foto: Magne Sandnes

Det er særlig ett aspekt ved dette fagfeltet som tiltaler ham: Det å få anledning til å sette seg grundig inn i problemstillingene man jobber med, samtidig som man har blikket rettet mot hvordan man kan bringe informasjonen videre så håndgripelig som mulig.

Kan du fortelle om noe viktig som skjer i faget ditt for tiden?

Et viktig prosjekt for det klinisk farmakologiske miljøet i Norge er å videreutvikle *farmakologiportalen.no*. Dette er et nettsted som blant annet gir en oversikt over laboratoriene som utfører farmakologiske analyser i Norge. Ut fra denne plattformen

springer det en rekke forsknings- og kvalitetsforbedringsprosjekter, som det nylig publiserte arbeidet vedrørende felles referansegrenser for antiepileptika (1). Portalen inneholder også egne sider der vi samler relevant fagstoff. Målet er at fagpersoner og rekvirenter skal finne all nødvendig informasjon i denne ene kilden.

Kan du anbefale en interessant artikkel?

Den første artikkelen jeg jobbet grundig med innen klinisk farmakologi, var Hiemke og medarbeideres artikkel om behandlingsretningslinjer innen psykofarmakologi, som nå nylig er kommet i oppdatert utgave (2). Denne var med på å bidra til at jeg falt for dette fagfeltet. I artikkelen beskrives en rekke av problemstillingene man møter i arbeidet med å sikre best mulig bruk av legemidler. Bak alle figurene og tabellene kommer et oppriktig engasjement til syne: At den enkelte pasient skal få oppleve best mulig effekt og minst mulig bivirkninger. Det er det meningsfullt å jobbe for.

Hva er ditt favoritthjelpemiddel på jobb?

En god del av jobben som klinisk farmakolog handler om å finne ut hva som er gjeldende kunnskap innen ulike fagfelter, for deretter å bringe dette videre på en nyttig og forståelig måte til den som har etterspurt informasjonen. I dette arbeidet er digitale hjelpemidler helt sentrale. Medisinsk kunnskap utvikler seg svært raskt, og kun ved å gjøre elektroniske søk kan man holde seg oppdatert.

Samtidig støter man stadig på grunnleggende problemstillinger: Hvordan fordeler kroppsfremmede substanser seg i kroppen? Hva gjør dette molekylet med de ulike organene? Hvordan identifisere hittil ukjente substanser i prøver fra kroppsvæsker, for eksempel de nye psykoaktive stoffene?

Når det gjelder å komme til en forståelse av en slik grunnleggende problemstilling, er de høyst analoge hjelpemidlene blyant og papir uunnværlig for meg. Det å skrive og tegne for hånd gjør det lettere å bli værende i lengre tankerekker. Jeg har i mange år brukt trykkblyanter med 0,5 mm bly og skrivebøker fra Moleskine med blanke sider. Klinisk farmakologi er en fascinerende legering av fordypning og formidling. Disse enkle hjelpemidlene hjelper meg å gripe dette.

LITTERATUR:

1. Reimers A, Berg JA, Burns ML et al. Felles referanseområder for antiepileptika. Tidsskr Nor Legeforen 2017; 137: 864-5. [PubMed]
2. Hiemke C, Bergemann N, Clement HW et al. Consensus Guidelines for Therapeutic Drug Monitoring in Neuropsychopharmacology: Update 2017. Pharmacopsychiatry 2017; E-publisert 14.9. [PubMed]

Publisert: 30. oktober 2017. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.17.0847
© Tidsskrift for Den norske legeforening 2020. Lastet ned fra tidsskriftet.no